KORT

VOETBAL

Geinoord in beker tegen Eemdijk

Geinoord speelt in de achtste finales van de districtsbeker tegen Eemdijk. De Nieuwegeinse tweedeklasser krijgt op dinsdag 21 maart de koploper in de vierde divisie op bezoek. Een dag later speelt Scherpenzeel, dat aan de leiding gaat in de eerste klasse, uit bij vierdeklasser Alkmaarsche Boys. VRC treft dan in Heiloo HSV dat net als de Veenendalers in de tweede klasse uitkomt.

VOETBAL

Van Gardingen naar SV Buren

Rob van Gardingen (57) wordt met ingang van komend seizoen trainer van zondagvierdeklasser SV Buren. De inwoner van Houten is bezig aan zijn tweede seizoen bij WDS uit Driebruggen. Daarvoor werkte de oud-verdediger van Elinkwijk en Hercules bij onder meer Hees, Stolwijk, Zeist en Aurora.

TENNIS

Boelhouwer favoriet De Uithof

Bij het Open Toernooi van De Uithof is Kevin Boelhouwer (Thor de Bataaf) in categorie 2 als eerste geplaatst. De regionale koppels Luuk Logtenberg/Tim Poorthuis en Yentl Methorst/Carolien Smits zijn in de dubbels geplaatst. Het toernooi met 550 deelnemers vindt plaats op sportcentrum Olympos in Utrecht en duurt tot en met zondag 12 maart.

VOETBAL

DHSC op zoek naar revanche

Vierdedivisionist DHSC wil zich vandaag thuis tegen DETO (14.00 uur) revancheren voor de blamage van vorige week. Tegen Huizen verloren de Utrechters met 5-1. Nummer drie DHSC moet winnen om nummer vier DETO van zich af te houden en in het spoor te blijven van nummer twee SC Genemuiden dat één punt meer heeft.

VOETBAL

Kampong treft ploeg in vorm

In de vierde divisie gaat Kampong morgen op bezoek bij Juliana'31. De ploeg uit Malden heeft vier punten minder dan de Utrechters en staat vierde, maar is wel in vorm. De laatste zes duels werden allemaal gewonnen. Kampong verspeelde vorige week de koppositie door een gelijkspel (1-1) tegen Longa'30.

REGIOSPORT

'Trainen om als pelotonvulling mee te draaien, wil ik niet'

Haar vader Hans zette Jessica Merkens als vijfjarig peutertje op het ijs. Volgende week zaterdag stapt de Utrechtse er na 351 marathons af. „De motivatie om alles te geven is weg."

Chris Reinders
Langbroek

Of het een emotionele bedoening wordt op het kunstijs in Leeuwarden? Daar op het ovaal in de Elfstedenhal schaatst Jessica (31) haar finale tachtig rondjes in de Marathon Cup. Dat denkt ze echter niet. „Ik neem een bloemetje in ontvangst. Ik hoop nog een redelijke wedstrijd te rijden. En dan zwaai ik af," is de nuchtere reactie op de vraag hoe het afscheid wordt 'vormgegeven'. Hans (65) knikt begripvol als Jessica in de koffieruimte van zijn tuincentrum in Langbroek even oogcontact met hem maakt.

Maar emoties waren er wel. Al eerder, vertelt ze. Op 31 januari bij de finish van de Alternatieve Elfstedentocht op de Weissensee. Hans toont op zijn mobieltje een foto van Jessica direct na haar aankomst van de 200 kilometer lange tocht. Voorovergebogen en met de handen voor haar ogen geslagen, verwerkt ze het einde van haar schaatscarrière. Elf jaar daarvan bracht ze door in de topdivisie van het marathonschaatsen voor vrouwen, het hoogste niveau in Nederland. Elk seizoen is 'de Weissensee' één van de natuurijswedstrijden in de lange reeks marathons.

Teleurgesteld

Ze was op het dichtgevroren meer in Oostenrijk vooral ook teleurgesteld, omdat dat ze er geen goed resultaat wist te behalen. Een overwinning was het droomscenario. „De wedstrijd eindigde in een massasprint. Ik zat in de laatste bocht nog vlak achter de latere winnares, Sharon Hendriks. Ik voelde me sterk. Maar ik verprutste het in de laatste kilometer. Het ijs was in dat gedeelte erg slecht en door de vele scheuren verloor ik uiteindelijk terrein. Ik werd achttiende. Ik realiseerde me dat de allerlaatste kans om een grote wedstrijd op natuurijs te winnen voorbij was gegaan. Dat doel heb ik niet gehaald", klinkt het berustend.

Ondanks dat haar hart bij natuurijs lag, scoorde Jessica bij de marathons op kunstijs heel behoorlijk. Noemenswaardig: tweede in Tilburg in 2018; tweede in het sprintklassement van de Trachitol Trophy, een reeks van vier op elkaar aansluitende marathons, in 2021. Ze 'versleet' meerdere teams. De start was bij Groenehartsport.nl, waarna zes seizoenen volgden bij Mastermind. Emma Engbers uit Utrecht was al die jaren één van haar teammaatjes. Ze sluit zaterdag af in het blauw-zwarte tenue van OCRE/Haak.

De motivatie om alles voor het schaatsen te doen, is weg. Ze rept onder meer over schema's die ze van mei tot maart volgde. Vooral in de voorbereiding van het seizoen maakte ze trainingsweken van gemiddeld vijftien uur in de week. Wekelijks slechts één dagje vrij. En dan diende ze in de Marathon Cup als amateur ook op te boksen tegen de professionele rijdsters.

> **De muts belandde midden in de groep. Niemand viel erover. Behalve mijn vader**
>
> – Jessica Merkens

▲ **Vader Hans en dochter Jessica Merkens, thuis in Langbroek: „Prachtig dat ze het zo lang heeft volgehouden."** FOTO RUUD VOEST

„Het is bij mij alles of niets. Ik wil meedoen om de ereplaatsen. Dat kan niet meer en dan sport ik liever op een andere manier. Trainen om als pelotonvulling mee te draaien, wil ik niet. Enkele jaren geleden had ik nog de ambitie om prof te worden, maar die is er ook niet meer."

Boek

Het afgelopen seizoen was niet haar allerbeste, stelt ze. De vorige zomer liep ze een coronabesmetting op. Ze kwam daardoor later op gang dan voorgaande jaren. Bovendien vroeg het schrijven van haar eerste boek de nodige aandacht en energie. In Op eigen houtje portretteert ze vrouwen die deelnamen aan de Elfstedentochten in Friesland. Dat betekende veel interviews afnemen en veel historisch onderzoek doen. „Het boek is een ode aan het marathonschaatsen. En odient als een afsluiting van de mooie tijd die ik gehad heb. De cirkel is daarmee rond."

Hans begrijpt het besluit van Jessica. „Prachtig dat ze het zo lang heeft volgehouden."

Hij koestert de mooie herinneringen die hij heeft aan de jarenlange begeleiding van zijn dochter naar wedstrijden. Vaak reden teamgenoten van Jessica mee. Wellicht schaatst Jessica nog zo nu en dan op zondagavond samen met hem in een marathon van de lokale competitie op de Vechtsebanen. En dat kan weer een mooie anekdote opleveren. Bijvoorbeeld zoals die met de ijsmuts. Vele jaren terug reden Hans en Jessica ook samen in de Utrechtse marathoncompetitie. Schaterlachend kijken ze elkaar aan als ze het voorval aanhalen.

Jessica: „Het was nog in de tijd voor de helmen verplicht werden. We droegen destijds enkel een muts. In een van de marathons gleed die langzaam maar zeker van mijn hoofd. Ik zat voorin het peloton. Mijn vader achterin. De muts belandde midden in de groep. Niemand viel erover. Behalve mijn vader."

VEENENDAAL

Genrich Sillé weer inzetbaar bij GVVV

Is de afschminkpartij van GVVV op Sportlust'46 (6-0) een incident geweest, of trekt de koploper van de derde divisie de overtuigende lijn naar het einde van de competitie definitief door?

Vanmiddag (14.30 uur) moet dat blijken als de Veenendaalse club zich meldt bij VVOG Harderwijk. Die ploeg staat zestiende en kampt met degradatiestress. Ook bovenin blijft het spannend. Weliswaar is Sportlust'46 op vier punten gezet, GVVV kan nummer twee ACV maar niet van zich afschudden. De formatie uit Assen, die vorige week beslag legde op de tweede periode, volgt op twee punten en neemt het thuis op tegen DVS'33.

Bij de 'Blauwen' staan Taoufik Adnane en Utrechter Danny de Leeuw na lang blessureleed weer op het trainingsveld. Toch zal coach Gery Vink vanmiddag nog geen beroep doen op beide routiniers. Voor de rest is iedereen fit. Ook aanvaller Genrich Sillé is na enkele weken absentie weer inzetbaar.

Bij GVVV verlaat Maikel Epskamp aan het einde van dit seizoen de club. De 21-jarige verdediger maakt de overstap naar stadgenoot VRC. De voormalige jeugdspeler van Vitesse en NEC moet het bij GVVV vooral doen met speelminuten in het Onder 23-team.

DOVO hoopt vanmiddag de nieuwe doelpuntentune te introduceren. Dat moet gebeuren in de thuiswedstrijd tegen FC Rijnvogels (14.30 uur), de nummer zes van de derde divisie. DOVO staat zevende en zal bij een overwinning stuivertje wisselen met de Katwijkse tegenstander. Op papier zou de zege wel eens naar FC Rijnvogels kunnen gaan. Op vreemde bodem boekt de ploeg deze competitie tot nog toe zijn beste resultaten door slechts twee keer te verliezen.

– Rik Bakker